

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **R. R. a spol. pre trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 vedenej na Okresnom súde v Kežmarku pod sp. zn. 7 T 106/07, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 23. apríla 2009 v Bratislave dovolanie obvineného R. R. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 7. októbra 2008, sp. zn. 6 To 56/08 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. R. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku z 30. apríla 2008, sp. zn. 7 T 106/07, bol obvinený R. R. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a obvinený Ľ. H. z pomoci k tomuto trestnému činu podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že

obvinený R. R. ako konateľ spoločnosti V., a obvinený Ľ. H. ako vedúci výroby pobočky tejto spoločnosti nachádzajúcej sa na ulici M., potom ako si spol. V. so sídlom K., IČO X. objednala na základe písomnej objednávky č. X. zo dňa 4. októbra 2000 u súkromného

podnikateľa J. K. so sídlom v H., prepravu tovaru z Českej republiky, a to plastových profilov a iného materiálu na výrobu plastových okien zo spoločnosti V., ktoré mali byť dodané a dopravené do prevádzky spoločnosti V., nachádzajúcej sa na ul. M., prepravca J. K. dovezol svojim nákladným motorovým vozidlom tovar v hodnote 356 684 Sk cez pobočku C., kde bol tovar prepustený v režime tranzit do Slovenskej republiky, pričom na základe žiadosti vtedajšieho vedúceho výroby spoločnosti V., pobočka K., obvineného L. H., bol tento tovar dovezený dňa 7. októbra 2000 do prevádzky spoločnosti v K., pričom keď J. K. ako prepravca odmietal bez riadneho colného konania tovar vyložiť, tak obvinený L. H. aj napriek tomu, že vedel, ako je potrebné postupovať v takýchto prípadoch pri preclení tovaru a uvoľnení tovaru z vozidla, po rozhodnutí vtedajšieho spoločníka a zodpovedného konateľa spoločnosti V. predstieral pred J. K. uskutočnenie colného konania v snahe dostať prepravovaný tovar do dispozície firmy, keď za pomoci doposiaľ nezistenej osoby oblečenej do rovnošaty colníka predstieral riadne colné konanie, na základe ktorého prepravca J. K. dovezený tovar vyložil z nákladného motorového vozidla s vedomím, že colné konanie prebehlo a všetky potrebné listinné doklady odovzdal na požiadanie L. H., ktorý mu pri odovzdávaní dokladov sľúbil, že tieto doklady k precleniu tovaru odovzdá a zašle konateľovi spoločnosti R. R. do sídla spoločnosti V., ktorý po ich prevzatí zabezpečí úhradu cla a následne aj napriek tomu, že obvinený R. R. doklady prevzal, v skutočnosti neboli nikdy doklady o tovare s neporušenou colnou uzáverou predložené v určenej lehote príslušnému colnému úradu a clo zo strany spoločnosti V., nebolo uhradené, v dôsledku čoho bol prepravca J. K. uznaný vinným zo spáchania colného deliktu, čím mu takto bola spôsobená škoda v sume 174 563 Sk, ktorú musel zaplatiť ako colný dlh z dôvodu, že zo strany spoločnosti V., clo za dodaný tovar nebolo uhradené.

Za to bol obvinenému R. R. podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Rovnaký trest bol uložený aj obvinenému L. H.. Poškodený J. K. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianskoprávne konanie.

Obaja obvinení podali proti tomuto rozsudku odvolanie, ktoré Krajský súd v Prešove uznesením zo 7. októbra 2008, sp. zn. 6To 56/08, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal obvinený R. R. dovolanie, v ktorom si uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinený R. R. poukázal v dovolaní na svoje odvolanie podané prostredníctvom svojho obhajcu proti rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom poukázal na podmienky stanovené ustanovením § 250 Trestného zákona, tieto rozobral a konfrontoval s niektorými dôkazmi. Poukázal na to, že k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona nedošlo, pričom uviedol, že z dikcie zákona je zrejmé, že musí ísť o cudzí majetok, na tomto musí byť spôsobená škoda, že musí ísť o úmyselné podvodné konanie, že pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu podvodu sa vyžaduje úmysel, pričom úmysel uviesť poškodeného do omylu, alebo využiť omyl, v ktorom poškodený je, sa vyžaduje ako plánovaná činnosť, ktorá v teoretickej rovine musí predchádzať skutku, lebo ide o činnosť plánovanú a v prípade využitia omylu jeho existencia musí byť páchatel'ovi zrejmá ešte pred spáchaním skutku pri súčasnom zistení, že poškodený o svojom omyle nevie.

V ďalšej časti sa obvinený zaoberal otázkou omylu pri trestnom čine podvodu o existencii ktorého poškodený nesmie vedieť. Na druhej strane páchatel' musí buď vedieť, že poškodený je v omyle, v omyle ho nechá, vytvorí okolnosti prispôbené tomuto omylu tak, aby poškodený považoval omyl za skutočnosť a na základe tohto konal spôsobom, ktorý páchatel' potrebuje na realizáciu vopred stanoveného cieľa - škody alebo zisku, alebo omyl skutkovo vytvorí a poškodenému ho prezentuje ako skutočnosť za súčasnej realizácie ziskového alebo škodového prvku.

Škoda alebo zisk musí byť v priamej súvislosti s konaním páchatel'a, musí byť cieľom jeho konania. Len od tohto je možné odvodzovať úmysel. Páchatel' koná pre dosiahnutie svojho cieľa. Nemôže ísť o škodu následnú, vyvolanú inými skutočnosťami alebo páchatel'om iným,

dokonca ním nepredvídaným právnym následkom tak, ako to podľa obvineného R. malo byť v tomto prípade.

Obvinený v dovolaní poukazoval na to, že súd (mal na mysli prvostupňový) sa v rozsudku zaoberal vykonanými dôkazmi takým spôsobom, že tieto len jednotlivito vymenoval a hoci súd uviedol, že hodnotil dôkazy jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti, táto skutočnosť z rozsudku nevyplýva.

Podľa dovolania obvineného rozsudok súdu prvého stupňa ako aj napadnuté rozhodnutie krajského súdu vykazujú absenciu právnej úvahy, ktorou sa sudy riadili pri hodnotení dôkazov ako aj to, či uvedené konanie na základe produkovaných dôkazov je možné kvalifikovať ako žalovaný trestný čin. Napadnuté rozhodnutie navyše sa nezaobera dôvodmi uvádzanými v odvolaní.

Dôvodnosť svojho dovolania opieral obvinený R. R. o argumentáciu, že sudy nevyhodnocovali všetky vykonané dôkazy a dôkazy, ktoré hodnotili, vyhodnotili nesprávne a len v neprospech obvineného, že sudy skutkovú vetu konštruovali v rozpore s vykonaným dokazovaním a že sudy porušili ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por.

Na základe toho obvinený R. R. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, ktorým by napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku zrušil a prikázal vec (zrejme mal na mysli prvostupňovému súdu) na nové prejednanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrili prokurátor Okresnej prokuratúry v Kežmarku ako aj splnomocnenec poškodeného J. K. JUDr. T. M..

Prokurátor vo svojom vyjadrení uviedol, že skutkový stav pre rozhodnutie súdu bol zistený a preukázaný náležitým spôsobom a poukázal aj na rozhodnutie krajského súdu, v ktorom sa konštatuje, že prvostupňový súd správne rozhodol tak pri právnej kvalifikácii ako aj pri výroku

o uloženom treste pre oboch obvinených. Konštatoval ďalej vo vyjadrení, že dôvody pre podanie dovolania uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie sú dané žiadnou skutočnosťou uvádzanou v podanom dovolaní, a preto je možné považovať ho za nedôvodné.

Splnomocnenec poškodeného J. K. považuje podané dovolanie za účelové, ktorým obvinený sleduje cieľ zmarit', resp. oddialit' náhradu škody spôsobenej poškodenému J. K.. Uviedol, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v intenciách § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Poznamenal, že ak by v postupe súdu prvého stupňa došlo k pochybeniam, náprava by bola včas zjednaná v odvolacom konaní pred Krajským súdom v Prešove, ktorý však pochybenie v naznačenom smere nevzhliadol. Preto navrhol, s poukazom na ustanovenie § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. R. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Podľa § 371 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku ,alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, nie však na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať, len odvolací súd.

Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený, bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorých správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže hodnotiť) bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky skutkové zistenia súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožnil Krajský súd v Prešove, považuje za nemenné. Skutok tak, ako je uvedený v rozsudku Okresného súdu v Kežmarku, bolo možné podradiť u obvineného R. R. pod skutkovú podstatu trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného v čase, keď sa skutok stal. Skutok vyjadruje uvedenie poškodeného J. K. do omylu. Konal v presvedčení, že prebieha riadne colné konanie, ktoré zabezpečuje spoločnosť V. Zo strany tejto spoločnosti to však bolo len predstierané, pričom obvinený R. R. tak konal za účasti obvineného E. H., ktorý za pomoci nezistenej osoby oblečenej do rovnošaty colníka predstieral

riadne colné konanie a v nadväznosti na to obvinený R. R. doklady o tovare, ktorý pre jeho firmu prevádzal poškodený J. K., nikdy nepredložil príslušnému colnému úradu a clo nezaplatil.

Pokiaľ teda obvinený R. R. v dovolaní namietal, že súdy nesprávne vyhodnotili dôkazy, a to jednostranne v jeho neprospech, takéto námietky nemôžu odôvodňovať dovolanie v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., o ktoré ho opiera, pretože sa to dotýka otázky skutkových zistení. Tých sa dovolací súd nemôže nijako dotýkať, ani ich meniť.

Úvahy obvineného R. R. o právnej kvalifikácii skutku nie sú v danom prípade relevantné, pretože skutok bolo možné podradiť pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu podvodu a tak aj bol skutok v súlade so zákonom kvalifikovaný.

So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného R. R. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, ako to namietal v podanom dovolaní, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací pre zjavné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. por. dovolanie obvineného R. R. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 23. apríla 2009

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová

